

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 63/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Richarda Bauera, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 188/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Richarda

Bauera, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 188/2012 (ďalej len „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Ako vyplýva z obsahu spisu vedeného krajským súdom pod sp. zn. 9Co 188/2012, ale aj z Oznámenia krajského súdu, sťažovateľ podal proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava II (ďalej len ako „okresný súd“) č.k. 10C/68/2011-97 zo dňa 17. januára 2012 (ďalej len ako „napadnutý rozsudok“) odvolanie, pričom krajský súd o ňom rozhodol Uznesením č.k. 9Co 188/2012-211 zo dňa 28. februára 2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s celým spisovým materiálom dňa 15. apríla 2014.

Podľa následných zistení právnej zástupkyne sťažovateľa, ako aj z prípisu krajského súdu zo dňa 10. septembra 2014 je zrejmé, že namietané konanie vedené pôvodne pred krajským súdom pod sp. zn. 9Co 188/2012 bolo ku dňu doručenia rozhodnutia centra právnej zástupkyne sťažovateľa dňa 30. júla 2014 už viac ako tri mesiace skončené a pred krajským súdom viac ako tri mesiace neprebiehalo.

Aj napriek uvedenému nakoľko je právna zástupkyňa sťažovateľa viazaná rozhodnutím centra, ako aj pokynmi sťažovateľa podáva v zmysle pokynov klienta Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len ako „ústavný súd“) túto sťažnosť (ďalej len ako „sťažnosť“).

Sťažovateľ uvádza, že namietané konanie vedené pred krajským súdom od 25. apríla 2012 do 15. apríla 2014, bolo poznačené viac ako 23 mesačnou úplnou nečinnosťou krajského súdu, viac ako 23 mesiacov nebol v odvolacom konaní uskutočnený žiaden úkon, čo v konečnom dôsledku spôsobilo zbytočné prieťahy v namietanom konaní. Predmet namietaného konania nebol podľa sťažovateľa skutkovo, a ani právne zložitý. Namietané konanie svedčí o nespôsobilosti porušovateľa konať bez zbytočných prieťahov a rozhodnúť o jeho odvolaní.

Nakoľko dlhodobo nedochádzalo zo stany krajského súdu k vykonaniu akéhokoľvek úkonu smerujúceho k rozhodnutiu o odvolaní a v konečnom dôsledku k skončeniu veci sťažovateľa pred odvolacím súdom podal dňa 30. apríla 2014 sťažovateľ v predmetnom konaní v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. osudoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť k rukám predsedníčky krajského súdu. Prípisom Spr. 2139/2014 zo dňa 26. mája 2014 bola sťažnosť sťažovateľa vyhodnotená zo strany podpredsedníčky krajského súdu ako dôvodná.»

Na základe uvedeného sťažovateľ považuje „postup krajského súdu v namietanom konaní, za postup, ktorý je poznačený dlhodobým obdobím nečinnosti a neschopnosťou porušovateľa rozhodnúť vo veci, pretože dlhodobo, viac ako 23 mesiacov, efektívne nesmeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa v odvolacom konaní, pričom iba jeho nesústredený postup spôsobil doterajšiu dĺžku namietaného konania.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti má sťažovateľ za to, že v posudzovanom prípade boli zo stany krajského súdu spôsobené zbytočné prietahy v namietanom súdnom konaní, čím došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa na spravodlivé a rýchle rozhodnutie v žalovanej veci najmä s prihliadnutím na predmet sporu, nečinnosť a neefektívnu činnosť krajského súdu, ako aj neprimeranosť dĺžky namietaného konania vo vzťahu k predmetu konania. Zo všetkých uvedených dôvodov sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia ním namietaných práv, ako aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia nálezom ústavného súdu.“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co 188/2012 porušené boli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- EUR, ktoré je mu Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], trovy právneho zastúpenia v sume 736,91 €.. na účet jeho právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie Bauer s. r. o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v predmetnej veci malo dôjsť postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 188/2012.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Ako zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, namietané konanie bolo skončené vydaním uznesenia krajského súdu sp. zn. 9 Co 188/2012 z 28. februára 2014 a súdny spis bol Okresnému súdu Bratislava II vrátený 15. apríla 2014. V sťažnosti sťažovateľa z 2. februára 2015 doručenej ústavnému súdu v rovnaký deň sám právny zástupca sťažovateľa [viazaný rozhodnutím Centra právnej pomoci – Kancelárie Bratislava (ďalej len „centrum“), ktorým bol určený za zástupcu sťažovateľa v tejto veci] konštatoval, že namietané konanie na krajskom súde neprebiehalo už viac ako 3 mesiace ku dňu doručenia rozhodnutia centra.

Sťažovateľ sa ochrany svojich označených práv domáhal zjavne až po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2015